

תת"ע 3316/05/23 - היפא פאעור נעמה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3316-05-23 מדינת ישראל נ' פאעור נעמה

בפני מבקשת נגד משיבה
כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
היפא פאעור נעמה
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקשת ביום 05.06.2023.

1. המבקשת קיבלה לידיה דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 11250737076 המייחס לה עבירה שבוצעה ביום 02.05.2023 של נהיגה ברכב בקלות ראש, בכך שבעת הנסיעה נמצאו במושב האחורי שני ילדיה כאשר הם שוכבים וישנים על המושב האחורי וללא חגורות בטיחות כלל על גופם וללא מושבי טיחות כלל ברכב, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה.
2. ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזרו עליה העונשים הבאים: 30 ימי פסילה, פסילה על תנאי לתקופה של שלושה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

3. ב"כ המבקשת טען כי בהתאם לתיאור העובדות בדו"ח כתב האישום כנגד המבקשת היה צריך להיות בגין עבירת אחרת, והיא הסעת נוסע ללא חגורה וללא כיסא בטיחות.
4. ב"כ המבקשת טענה כי המבקשת העבירה לידיה את הטיפול בדו"ח, אך עקב בלבול במועד הדיון הוא התייצב בבית המשפט יום לאחר מועד הדיון.
5. טענת המשיבה היא כי דין הבקשה להידחות וזאת נוכח העובדה כי שכחה או בלבול הם אינם סיבה מוצדקת לאי התייצבות.

דין והכרעה

- הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך אדון בבקשה לגופה.
6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי באין הוראה

אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

8. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת

9. סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") מעניק לבית המשפט סמכות להאריך את המועד להישפט בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 229(ה) לחסד"פ בשינויים המחויבים או מטעמים שירשמו. ההלכה היא כי יש לנקוט בעניין זה על דרך הצמצום, בדומה לבחינת בקשה לביטול פסק דין, כשיש סיבה מוצדקת לאי התייצבות או אם הדבר דרוש למניעת עיוות דין (ע"פ 40599/07 רואמי אברהם נ' מדינת ישראל מיום 3.12.2007).

10. סעיף 229(ה) לחסד"פ קובע, כי על בית המשפט להשתכנע שהבקשה להישפט לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמונעו ממנו את הגשתה במועד וכי היא הוגשה מיד לאחר שהוסרה.

11. הטענה לפיה הבקשה הוגשה באיחור עקב טעות אנוש משרדית של בא כוחו נדונה בעפ"ת 42642-12-17 שאל שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע כי:

"גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; ר"ע 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).

12. שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם או מתן הארכת מועד להישפט, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (**פסק דין איטליא**, ע"פ 4448/09 **קמר יעקב**, עו"ד נ' **מדינת ישראל** מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

13. יודגש כי מחדלם של סניגורים אינם מצדיקים, באופן אוטומטי, את ביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדרו של מבקש, או מתן ארכה להישפט ויש לראות את מחדלו של סנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון (רע"פ 3490/09 **אברהם גל נ' מדינת ישראל** מיום 4.5.2009). ומשכך טענת ב"כ המבקשת אינה יכולה לעמוד.

14. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקשת כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018)).

16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018)).

17. קביעת סעיף אישום הינה פרורגטיבה של התביעה ועל כן עילה זו לבדה אינו מהווה עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה. למעלה מן הצורך אעיר כי נסיבות המקרה חמורות ומעידות על סיכון הקטינים שנסעו ברכב.

18. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם למבקשת עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. בנסיבות העניין אף לא ראיתי מקום לקיים דיון בבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשפ"ג, 11 יוני 2023, בהעדר הצדדים.